

perjantai 12. toukokuuta 2017

Keisari Konstantinus ja presidentti Trump – historian toistoa, kun Jumalan valtakuntaa tuodaan poliittisin keinoin maan päälle

Tässä mielenkiintoinen Israelin messiaanisten juutalaisten uutispalvelun, [Israel Today](#)'n, artikkeli Rooman keisarista Konstantinuksesta ja Yhdysvaltain presidentistä Donald Trumpista, joiden olemuksissa kirjoittaja näkee pelottavia yhtäläisyyksiä. Kyse on kahdesta messias-tyyppisestä hallitsijasta, jotka yrittävät tuoda Jumalan valtakunnan maan päälle poliittisin keinoin uusina uskon puolustajina. Kaikki on kuitenkin petosta ja väärennöstä eli ns. kristillistä dominionismia, vakavaa harhaoppisuutta. Näin tullaan siihen johtopäätökseen, että Konstantinus oli Antikristuksen esikuva, valloittajakuningas, jollainen myös lopullinen AK tulee olemaan, ja ainakin Israelissa Donald Trump nähdään nyt Lähi-idän rauhanprosessin loppuunviejänä (välittäjänä sopimukselle), joka toteuttaa AK-profetian [Dan. 9:27](#) kohdassa. Artikkelin suomensi: Samuel Korhonen

Konstantinus ja Trump: Toistuuko historia? Constantine and Trump: Is History Repeating Itself?

Israel Today, April 09, 2017 | **Brian Hennessy**

Pelottava samankaltaisuus alkaa tulla esiin vastavalitun Amerikan presidentin ja neljännen vuosisadan Rooman keisarin välillä. Jos se jatkuu, se ei tiedä hyvää Messiaan ruumiille eikä Israelille.

Konstantinus kuten tiedämme, oli se, joka näytti olevan voimakkain ystävä, mitä kristinuskolla koskaan oli ollut. Tosiasiana hän oli kuitenkin se, josta tuli sen suurin kavaltaja lähettäen kristillisen uskon luopumuksen kierteeseen vuosisadoiksi.

Ennenkuin hänestä tuli keisari, kristityt kärsivät hirveästi Rooman keisarien alaisuudessa. Rooma oli pakanallinen monijumalainen keisarikunta, mutta kristinuskolla ei ollut epäjumalaa, uhraavaa papistoa, temppeleitä eikä pyhää päivää, joten sen kannattajia pidettiin Rooman lakien mukaisesti ateisteina ja vainottiin asiaankuuluvasti.

Konstantinus muutti sen kaiken nähtyään näyn, jonka yhdisti kristittyjen Jumalaan, mikä auttoi häntä saavuttamaan ratkaisevan sotilaallisen voiton. Sitten hän ylensi kristinuskon keisarikunnan valtauskonnoksi keinona yhdistää valtapiirinsä. Kristityt jopa alkoivat uskoa, että hän oli tuomassa Jumalan Valtakunnan vieden loppuun Jeshuan aloittaman työn.

Myös Trump'in nousu Amerikan valtaistuimelle tapahtuu aikana, jolloin kristillinen sivilisaatio on vakavan hyökkäyksen kohteena.

Radikaali Islam on kaikkialla maailmassa päästänyt valloilleen demonisen vihansa kristittyjä (kuten myös juutalaisia ja muita vähemmistöjä) vastaan. Samaan aikaan sekulaari humanismi on melkein tuhonnut raamatulliset uskonkäsitteet Länessä.

Trump'in upea voitto on kuitenkin tuonut uuden toivon, että kumpikin näistä saatanallisista hyökkäyksistä voidaan kääntää takaisin ja vuosikymmenten raamatullisten arvojen taantuminen voidaan palauttaa poliittisen vallan kautta, mikä ei tietenkään onnistu. Siitä huolimatta häntä julistetaan uutena uskon puolustajana, vaikka hänen uskonsa aitous, kuten Konstantinuksen, on kyseenalainen.

Mikä tuo minut tähän pahaenteisimpään yhtäläisyyteen.

Kun kumpikin mies tuli valtaan he kumpikin kohtasivat eripuraisuutta aiheuttavan tilanteen, joka ravisteli kummankin maailmaa. Konstantinuksella se oli teologinen väittely Jeesuksen jumaluudesta. Trump'illa se on Israelin ja palestiinalaisten konflikti.

Tiedämme, kuinka Konstantinus hoiti ongelmansa. Hän kutsui koolle Nikean ekumeenisen kirkolliskokouksen vuonna 325 eKr. pyytäen kaikkia kristittyjen johtajia koko keisarikunnasta osallistumaan. Hän lupasi toimia vain erotuomarina taistelevien teologisten ryhmittymien välillä. Se ei kuitenkaan mennyt ihan niin.

Historia kertoo, että hän valvoi kokousta pukeutuneena purppuraan istuen kultaisella tuolilla ja näyttäen ”kullan ja jalokivien peittämältä taivaalliselta Jumalan sanansaattajalta” (*Glory to God In the Highest*, Joel Hemphill, s. 414). Vaikuttavalla kuninkaallisella läsnäolollaan hän painosti neuvostoa hyväksymään teologisen ratkaisun, jota koko kristikunnan oli noudatettava kuolemanrangaistuksen uhalla. Kuten American Academic Encyclopedia raportoi, ”...se oli ensimmäinen kerta, kun hän käytti keisarin virkaa ratkaisun määräämiseen.”

Loput on tietysti historiaa. Luomalla kristillisen teokratian maailma ja seurakunta yhdistettiin. Tarvittiin Amerikan vallankumous yli 1400 vuotta myöhemmin vapauttamaan uskovat tästä jumalattomasta avioliitosta.

En pidä kohtuuttomana ehdotusta, että Konstantinus, kuten Antiokus IV, olisi Antikristuksen esikuva. Ainut ero näiden kahden välillä oli, että Antiokus ulkopuolelta yritti hävittää Israelin Vanhan Testamentin todistuksen elävästä Jumalasta, kun taas Konstantinus sisäpuolelta turmeli Israelin Uuden Liiton sanoman pelastuksesta.

Jos Haaman ei onnistu, niin Saatanalla on aina Juudas odottamassa varalla.

Tänä päivänä meillä on kuitenkin edessämme kysymys, kuinka presidentti Trump hoitaa tämän ”erimielisyyttä aiheuttavan tilanteen.” Selvästikin hän näyttää innokkaalta yrittämään neuvotella rauhanomainen ratkaisu israelilaisten ja palestiinalaisten välille. Kuten Konstantinus, hän sanoo, ettei halua määrätä ratkaisua osapuolille, vaan vain välittää kiistassa, mutta tekeekö hän sen?

Hän näyttää jo olevan perääntymässä täydestä tuestaan Israelille antamalla palestiinalaisille tärkeän paikan neuvottelupöydässä. Hän näyttää jahkailevan kampanjalupauksissaan siirtää Amerikan suurlähetystö Jerusalemiin, antaa varaukseton tuki asutusten kasvuille Juudeassa ja Samariassa sekä hyljätä epäonnistunut kahden valtion ehdotus.

Yhtä huolestuttavaa oli hänen lämpenemisensä Jordanian ja Egyptin ponnistuksille kierrättää arabien rauhanaloitetta. Tuo ehdotus jakaisi Jerusalemin, toisi miljoonia ns. palestiinalaisia pakolaisia Israeliin ja muuttaisi Israelin sydänmaan Palestiinan valtioksi. Mahdotonta Israelille.

Ottaen huomioon myöhäisen hetken, jota elämme, niin jos Trump yrittää pakottaa Israelin hyväksymään Palestiinan valtion Itä-Jerusalem pääkaupunkinaan, niin sanoisin, että voisimme olla katselemassa sitä yhtä, jota Konstantinus ja Antiokus ennakoivat.

Mutta kysyt ehkä, kuinka se voi tapahtua ilman juutalaisten temppeliä? Eikö Paavali sanonut, että tunnistamme hänet, kun ”hän asettuu Jumalan temppeliin ja julistaa (RK 38:ssa on tässä ilmeinen virhe. KJV: *shewing himself = näyttäytyy. Suom. huom.*) olevansa Jumala?” (2. Tess. 2:3,4). Meidän on vain nähtävä, että Paavalin sanat voidaan ja minun mielestäni pitäisi ymmärtää vertauskuvallisesti. Tempelissä hän ei tietääkseni ollut muuta istuinta kuin armoistuin ja jos hän istuutuisi siihen, hän ei eläisi kauan.

Esimerkkinä vertauskuvallisesta toteutumisesta katso Konstantinusta. Eikö hän istuutunutkin temppeliin – kirkkoon – esittäytyen (*displaying himself*) Jumalana?

Mitä tulee Jeshuan varoitukseen koskien ”hävityksen kauhistusta pyhässä paikassa”, niin eikö Matteus lisännyt: ”joka tämän lukee, se tarkatkoon?” (Matt. 24:15). Entä jos sen jälkeen, kun Israelissa on tehty

historiallinen rauhansopimus, hänen kakkosmiehensä pystyttää hänen kuvansa Temppelelle?
Kaikki on mahdollista?

Osoittautuupa Trump Danielin ”sarveksi, jolla oli silmät ja herjauksia puhuva suu” (Dan. 7:20), tahi ei, niin seuraava on päivän selvää. Juutalaiset jäivät vaille Jeshuan ensimmäistä tulemusta, koska eivät olleet valmiita. He olivat luottaneet liikaa ennakkokäsityksiin. Älkäämme tehkö samaa virhettä hänen toisessa tulemuksessaan.

Brian Hennesy on kirjoittanut kirjan [Valley of the Steeples](#) (Kirkontornien laakso)

Want more news from Israel?

[Click Here](#) to sign up for our *FREE* daily email updates

Lähetänyt Olli-R klo [16.16](#)